

техніки, однак для початку роботи гуртка достатньо навіть одного комп'ютера. Робота гуртка проходить ефективніше, якщо він об'єднує відносно стабільний склад учнів і працює за заздалегідь розробленим планом. Розробка узгоджених із загальною системою навчання інформатики в середній школі програм гурткових занять з учнями, відповідної рівню підготовки школярів сукупності навчальних задач, а також ефективного програмного забезпечення для цих занять - актуальні методичні задачі [4].

Таким чином, гурткова робота дає можливість враховувати і розвивати здібності і нахили учнів. У цьому одна із її переваг перед звичайними заняттями. Різноманітність пристроїв, які вивчаються та використовуються в гуртках, різний рівень складності і трудомісткості питань і завдань, необхідність широких теоретичних і практичних знань дають змогу шляхом продуманого добору тем задовольнити інтереси всіх членів гуртка незалежно від їхніх знань, досвіду і здібностей.

Література

1. Державний стандарт початкової загальної освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://osvita.ua/legislation/Ser_osv/17911/. – Назва з екрану.

2. Андрусич О. Сходинки до інформатики: від програми до планування / О. Андрусич // Учитель початкової школи. – 2013. – № 3. – С. 33-41.

3. Зеленська О. Використання інноваційних технологій на уроках у початкових класах / О. Зеленська // Початкова школа. – 2013. – № 9. – С. 47-48.

4. Ведмідська Н.М. Реалізація ідеї розвиваючого навчання на уроках інформатики в молодшому віці / Н.М. Ведмідська // Особливості навчання інформатиці в початковій школі: пріоритети і завдання / упоряд. Д.Г.Клугман, С.М.Бондаренко. – Прилуки, 2013. – С. 21-25.

УДК 615.85:796.1/.3:159.937.54

ІЛЬКАНИЧ Н.М., ЧЕКАН О.І.
Мукачівський державний університет

ІГРОВА ТЕРАПІЯ ЯК МЕТОД ПРАКТИЧНОЇ ДОПОМОГИ ДІТЯМ

Арт-терапія, являє собою ефективний і захоплюючий комплекс методів психологічної корекції і оздоровлення, яка в буквальному сенсі перекладається як «лікування мистецтвом», На сьогоднішній день існує безліч методів арт – терапії, одним з них є ігротерапія. Із стародавніх часів і до наших днів гра використовується людиною для розвитку творчості, фантазії, а значить для розвитку прогресу у всіх областях життя. Людині з дитинства властиво грати. Гра є природним способом виразу його думок і відчуттів. Стаючи дорослим, кожний з нас вибудовує відносини з оточуючими, вносячи в них який-небудь елемент свій власної дитячої гри, проявляючи свою індивідуальність і, таким чином, впливаючи на загальні соціальні відносини. Ігрова терапія – всі психотерапевтичні методи роботи, які використовують дитячу гру та іграшки. Гра використовується в якості способу лікування. Дорослі можуть виразити свої проблеми і переживання в словесній формі. Дітям важко чітко описати свої думки і почуття, але вони здатні у грі «показати» свої думки, переживання, бажання і страхи. Почуття, які дитина, можливо, боїться виявити відкрито,

вона може, нічого не побоюючись, спроектувати на обрану за власним бажанням іграшку або ситуацію. Відтворюючи в символічній формі життєві проблеми, дитина поступово вчиться долати їх. Оскільки світ дитини - це світ гри, саме ігрова терапія дає психологу можливість увійти у цей світ, глибше зрозуміти внутрішнє життя дитини [1, с. 232].

Мета дослідження - визначити гру як метод вікової психокорекції, проаналізувати специфіку та корекційні можливості індивідуальної та групової форм ігрової терапії. Сьогодні ігрова терапія застосовується як метод роботи з дітьми інвалідами, дітьми, які стали жертвами насильства. Гра має великий потенціал щодо гармонізації соціальних стосунків дитини, відреагування негативних емоцій і встановлення контакту з близьким оточенням, сприяє подальшій соціалізації дитини. Метод розігрування рольових ситуацій дає можливість побачити членів групи не лише в між особистісних взаєминах, а й у процесі виконання певної соціальної ролі.

При дослідженні стресогенної ситуації, тобто якщо травмуюча ситуація сильно і тяжко вплинула на дитину, то спочатку запропоновано дитині скласти історію про подію, намалювати до неї малюнки, виготовити маски або інші атрибути. А вже потім дитина розповідає сценарій історії діткам, розподіляє ролі. У процесі обігрування дитина керує грою і тим самим рухається від пасивної ролі потерпілого до активної ролі діяча. Це дозволяє їй звільнитися від страху, тривоги, напруження, викликаних травмуючою подією. Тут використаний метод відреагування ігрової терапії. У процесі «відігрування» або розігрування колишнього досвіду дитина управляє грою і тим самим переміщається з пасивної ролі потерпілого в активну роль діяча. Ігрова терапія використовується як в індивідуальній, так і в груповій формі. Визнання однолітків мотивує дитину до зміни своєї поведінки. На відміну від індивідуальної, групова ігротерапія забезпечує реальне соціальне оточення для знаходження та експериментування з новими, ефективнішими способами взаємин із однолітками, набуття нових знань не лише про інших, але й про себе. Під час взаємодії діти допомагають одне одному брати відповідальність за побудову міжособистісних стосунків. Присутність в ігровій кімнаті інших дітей сприяє пов'язуванню терапевтичного досвіду з реальністю [2, с. 54]. Під час взаємодії діти допомагають одне одному брати відповідальність за побудову міжособистісних стосунків. Гра використовується в груповій психотерапії і соціально-психологічному тренінгу у вигляді спеціальних вправ, завдань на невербальні комунікації, розігруванні різних ситуацій та ін.

У грі, як у особливому виді суспільної практики, відтворюються норми людського життя і діяльності, підпорядкування яким забезпечує пізнання і засвоєння предметної і соціальної діяльності, а також інтелектуальний, емоційний і моральний розвиток особистості. У структуру гри дітей входять: ролі, взяті на себе граючими; ігрові дії як засіб реалізації цих ролей; ігрове застосування предметів - заміщення реальних предметів ігровими, умовними; реальні відносини між граючими [3, с. 79-80]. Нові реальні стосунки, у які рольова гра включає дитину, як із дорослими, так і з однолітками, стосунків свободи і співробітництва, замість стосунків примусу й агресії призводить

зрештою до терапевтичного ефекту. Діти одержали можливість розіграти і тим самим відреагувати свої почуття - напруження, агресивність, страхи та інше. Згідно результатів досліджень, гра сприяла створенню близьких відносин між учасниками групи, знімає напругу, тривогу, страх перед оточуючими, підвищує самооцінку, дозволяє перевірити себе в різноманітних ситуаціях спілкування.

В ході спостереження у дітей встановлено поліпшення, в цілому після проведення ігрової терапії діти стали більш емоційно врівноваженими, впевненими в собі, стали більше довіряти оточуючим, частіше стали виявляти ініціативу і не боятися виконувати важкі завдання.

Література

1. Кузікова С. Б. Теорія і практика вікової психокорекції : навч. посіб. / Світлана Кузікова. - 2-ге вид., стереотип. - Суми : ВТД «Університетська книга», 2008. - 384 с.
2. Литвиненко С. А. Ігротерапія / Світлана Литвиненко. - К. : Шкільний світ, 2010. - 128 с.
3. Шапар В. Б. Сучасний тлумачний психологічний словник / Віктор Шапар. - Х. : Прапор, 2007. - 640 с.

УДК 37.017(09) «1919-1938»

КАЛИТКА В.Т.
Мукачівський державний університет

ВПЛИВ ОСВІТНІХ РЕФОРМ ЧЕХОСЛОВАЦЬКОГО УРЯДУ НА РОЗВИТОК ПОЧАТКОВИХ ШКІЛ ЗАКАРПАТТЯ (1919 – 1938 РР.)

Чехословацький період (1919-1938 рр.) в історії сучасного Закарпаття прийнято вважати одним із найпрогресивніших періодів у розвитку економіки та політики, освіти та культури. Про це засвідчують праці, присвячені питанням історії розвитку Закарпаття: А. Бондаря, В. Гомонная, А. Ігната, О. Фізеші (розвиток освіти та шкільництва, науки), М. Вегеша, С. Віднянського, В. Ганчина, І. Ліхтея, І. Попа (питання приєднання Закарпаття до складу Чехословаччини, боротьба Закарпаття за автономію, політичні аспекти розвитку), М. Болдичара, В. Ілька, В. Копчака, А. Олашина, В. Худанича (соціально-економічний розвиток закарпатоукраїнських земель у першій половині ХХ ст.), П.-Р. Магочія, Ю. Думнича (соціально-економічні, політичні, культурно-освітні проблеми розвитку русинів) та ін.

Поняття «освітня реформа» Л. Березівською визначається «у широкому розумінні – як процес здійснення різних за масштабністю та характером перетворень системи шкільної освіти в цілому або окремих її складових, ініційованих та поширюваних як «згори вниз» (урядовий рівень), так і «знизу вгору» (громадсько-педагогічний рівень), у контексті взаємозалежних зовнішніх (суспільно-політичних, соціально-економічних) та внутрішніх (педагогічних) чинників на процесуальному (організаційному) і змістовому (педагогічному) рівнях; у вузькому розумінні – як неперервний потік різномасштабних змін системи шкільної освіти у складі державної освітньої політики, закріплених на законодавчо-адміністративному рівні» [1, с. 71]. Близьким, але не тотожним, за значенням до поняття «освітня реформа» є

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>